

АНТОНИУ ФЕЛИСИАНУ ДЕ КАЩИЛЮ ТРИНАДЕСЕТГОДИШНА

Превод от португалски: Симеон Хаджикосев, 1984

chitanka.info

Тринадесетгодишна,
лицето ми е ведро;
ах, мамо, омъжи ме,
но за Гайтейру Педру.

Че аз мома съм вече
и в гиздава премяна,
танцувам със момците
в неделя на мегдана.

Че аз не съм Анита,
дете между децата,
а сеньорита Ана —
от хълма над реката.

Надпявам се с момите
и седенкувам вечер,
бонбон не ми подава
случаен пътник вече.

Аз патките отвеждам
на паша край реката
и после всичко виждам
сама от стръмнината.

И щом като съгледам,
че вече никой няма,
със патките се къпя
под смриката голяма.

Лице от слънце смугло
оглеждам във водата —
на всичките овчари
разпалва то сърцата.

Очите ми — череши,
усмивката ми — блага,
а в песента се пее,
че на сърце туй ляга.

Но чедото ти, мамо,
съвсем не си прилича
с онуй, що лани гледах,
с предишното момиче.

Елечето ми ново
от агне и самури
на Браш воденичаря
момичето го тури.

като му рекох: „На ти
елече за по-малки,
от агне и самури,
със сребърни вързалки.

На мене ми е тясно,
за тебе с добро то;
ти с малките играеш,
аз ходя на хорото.“

Мома съм аз, мома съм
и кича се с пендари,
тринадесет години
навърших януари.

Че аз не съм Анита,
а Ана от селцето.
Но Педру, мила мамо,
лежи ми на сърцето.

Аз поляка не искам,
че много е наперен,

със щръкнали мустаци
и вид високомерен.

А оня гурбетчия
с глава е белокоса;
тринадесет години
по-скъпи от сребро са.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.